

Publicerad 2008-09-24 09:54 av operation mindcrime

En dikt om att vilja nå förändring, men finna att de svåraste gränserna att överskrida, är de vi sätter inom oss själva.

och dagarna glider mellan mina fingrar.

Jag har försökt att förändra perspektivet på mitt liv
ta mig ur det som fjättrar och förlamar
Men varje gång jag börja måla en ny bild av mig själv
så fångas den alltid in av samma ramar
Jag vill spränga alla murar omkring mig som begränsar
men mest av allt de jag själv byggt inom mig
För alla dessa fästningar och borgar jag rest i försvar
har blivit till ett fängelse var och en för sig
Nu är hundra versioner av mig inlåsta bortom räddning
i varsitt kallt och mörkt skrymsle i min själ
Hundra bleka vålnader kurandes med tomma ögonhålor
väntandes på att sakta sakta svälta ihjäl
Ändå formar jag version etthundraett nu bortom all logik
med skakande händer och flackande blick
Mumlandes inövade mantran kämpar jag mot minnena
av allt det som jag aldrig nådde eller fick

Jag har försökt att förändra perspektivet på mitt liv
ta mig ur det som fjättrar och förlamar
Men varje gång jag börja måla en ny bild av mig själv
så fångas den alltid in av samma ramar

Och dagarna glider mellan mina fingrar.....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren operation mindcrime med Poeter.se id #25010 innehar upphovsrätten